

LIDIA BORA

UNOAR
CONTINUU

P O E Z I I

CUPRINS

UMOR CONTINUU <i>de Carmen Păculea</i>	5
SPOVEDANIA	7
REFERENDUMUL	8
PAUZA DE MUNCĂ.....	10
VREAU SĂ M-ANGAJEZ!!!.....	11
RÂS – PLÂNS.....	14
ROMÂNUL NAUFRAGIAT	16
TEHNOLOGIA MODERNĂ	18
BUCHETELE DE ROZE	20
„CÂT AI ZICE PEȘTE”.....	21
AVANSUL.....	24
VIȘTE DE PROSPERITATE	25
BLONDA PANICATĂ.....	28
VEȘTIȚII CAMPIONI LA KARATE	29
TAXA CEA NOUĂ.....	30
LA LICEU	33
HĂRTIUȚA	35
AVOCATUL DIAVOLULUI.....	36
FORȚELE DE MUNCĂ.....	38
RĂSPUNSUL CĂUTAT	40
TRANSFERUL CU DORINȚE.....	41
TÂNĂRA GRIJULIE	43
SONDAJ DE OPINIE.....	44

ARMONIE CONJUGALĂ	46
ONORARIUL DUBLU ASCUNS	47
SFATUL PRIETENESC	48
ADRENALINA	50
PACIENTUL CU PARKINSON	51
PRIETENIE SINCERĂ	52
LA POARTA RAIULUI.....	53
ELASTICUL	54
SCÂRBELE	57
ANESTEZICUL ROMÂNESC	58
ASISTENTA CONȘTIINCIOASĂ.....	59
URGENȚA MOTIVATĂ	60
MISTERUL DEZLEGAT DE TATĂL LUI BULĂ	61
CARTEA SF-urilor	64
BIBLIOTECA CITITĂ	65
TERMOMETRUL.....	66
BUCURIA RETEZATĂ	67
BALADA UNGUREASCĂ.....	68
PRIMARUL IERTĂTOR	70
INELUL CEL MAI SCUMP	72
BĂTRÂNUL FĂLOS	73
PUTEREA RECUNOAȘTERII.....	75
ACUM NU SE BEA	77
PANDALIA	78
FORȚELE DE MUNCĂ – FĂRĂ MUNCĂ	79
LECȚIA DE PARAȘUTISM.....	80
RECOMANDAREA OSPĂTARULUI.....	81
ÎNTĂLNIRE-N VĂZDUH	82
DOCTORUL SALVAT.....	83
TEZELE CELE MAI UȘOARE.....	84
ÎMBRĂȚIȘAREA	85
CU BICICLETA LA PARLAMENT	86
MUSAFIRUL POFTICIOS.....	88
RECOMANDAREA	89
PREOTUL ȘI COCOTA.....	90

SIGURANȚA DE LA REANIMARE	91
ORBUL CERȘETOR	92
DESCURCĂREȚUL	93
FUGA DE ZGÂRCIȚI.....	96
SFATUL PRIETENESC.....	98
DESCOPERIRILE ALCOOLICILOR.....	100
SALARIZAREA	101
ALEGEREA IMPORTANTĂ	102
IUȚEALE.....	103
RECLAMA SINCERĂ	104
PAROLA MAGICĂ.....	105
SERVIRE RAPIDĂ.....	106
SEMNIFICAȚIA VISELOR.....	107
PARAȘUTA	109
CHIBRITUL.....	111
ARSURA	112
PLĂCINTA DIN RECREAȚIE	113
CONJUGAREA.....	114
AMENINȚĂRILE ZILNICE	115
LECȚIA DE POLITICĂ	116
UMOR CONTINUU <i>de Mircea Doreanu</i>	121

SPOVEDANIA

Cine ar fi crezut vreodată
Că păcatele se spală
Dacă nu primești pedeapsă
De la preot, săpuneală?

Cum ne tot modernizăm,
Ne adresăm la psiholog
Sau mai bine rezolvăm
Că ne spovedim pe blog!!!

REFERENDUMUL

În proiectele de lege,
De general interes,
Lumea-i chemată să voteze,
Ce vrea, pe cine și-a ales.

Cu alte cuvinte, guvernul
Cu oamenii se consultă
Și prin așa zis referendum
Păreerea mulțimii ascultă.

— Ce părere ai tu, Ene,
Ce zici de-acel mariaj
Dintre două lesbiene?
Parcă-s bărbații-n șomaj!

— Dar, tu, Ana, ce-nțelegi
Când bărbații se unesc,
Sfidând ale naturii legi?
Oare, cum se potrivesc?

Nu știi cine-i mamă, tată,
Totu-i parcă aiurit...
Copilul pe care-l adoptă,
Oare, va fi fericit?
Nu v-a-nțelege, din start,
De ce-s doar femei părinți,
Care-i mama, cu adevărat?
Sau de-s doi bărbați uniți:
Care, oare, este tata?
Mama, este un bărbat?

— Spune-mi acuma, măi Ene,
Pe cine vrei să votezi?

— Votez pentru lesbiene!
Spun adevărul, nu trișez...

— Da', ce-ți veni, ce ai cu ele?

— Îți spun sincer, nu mă rușinez:
Vreau să știe, pe-a lor piele,
Cum e o soacră! Ce zici, căpiez???

PAUZA DE MUNCĂ

După-o pauză de muncă și țigară,
Șeful se repede înspre atelier
Să verifice dacă planul se desfășoară
Corect, până la cel mai delicat reper.

Deschide atelierul și: Stupoare!
De-atâta fum nu-i vede pe-angajați.
S-apucă apoi să strige-n gura mare:
— V-am spus ca-n timpul lucrului să nu fumați!

Deschide ușa larg, să iasă fumul,
Aruncă sculele pe jos, se enervează...
Un muncitor merge și îi blochează drumul:
— Dar, șefule, uită-te mai bine, cine lucrează???

VREAU SĂ M-ANGAJEZ!!!

La Primăria orașului Miercurea Ciuc,
La Biroul de Resurse Umane,
Se duce, iar, a-și căuta de lucru, Ionuc,
Că rămâne pe roșu și-i frică de foame.

I-au prins bine Ajutoarele Sociale.
Cu ele, de bine, de rău, s-a descurcat.
Este adevărat că nici cu pretențiile,
El, personal, n-a prea exagerat.

Se mulțumea să-și petreacă bunăoară,
O parte din timp făcând antrenament,
Lucra pe ici-colo, mergea la cârciumioară,
Consuma o bere și fuma doar un Kent.

Stătea liniștit, nu intra în bucluc,
Ocolea, vigilent, dubioase relații.
Din când în când mai făcea un ciubuc,
Reparând vecinilor anumite instalații.

Ar fi vrut și el să aibă un serviciu,
Dar în zonă fabricile au fost desființate,
Creându-i, astfel, un mare supliciu,
Ale lui așteptări i-au fost anulate.

Se bucura doar că: n-a ajuns la Ospiciu,
Nu și-a părăsit familia, locul natal,
Nu și-a căutat în altă țară refugiu...
Și mai spera că România va reveni la normal.

Pe Internet, a-ncercat muncă a obține,
A depus cereri în locuri mai multe,
Însoțite de dovezi în a lui pregătire,
Dar peste tot se cere să aibă vechime.

— Vin cu rugămintea să mă angajați!
De vreo câțiva ani caut loc de muncă
Și vă rog frumos să nu mă refuzați,
Prima angajare cel mai mult ajută!

— Dar nu este de lucru, domnule Ionuc,
Cum aș putea, oare, a vă angaja?

— Chiar de n-ați avea, vreau să apuc
Să fac inginerie, să-mi practic meseria!
Ajutorul social vi-l dăruiesc ciubuc!
Mi-aș dori vechime pentru a putea
Munci cinstit și a mă întreține.
Să nu aștept veșnic, umilit, ajutor
Numai pentru faptul că nu am vechime.
Dați-mi șansa asta, vă rog, vă implor!!!

Cum să am vechime, fără angajare?
De nu-s angajat, nu pot să lucrez.
Și de nu lucrez, n-am salarizare.
Primesc Ajutor Social, Statu-l faultez...
Asta-i realitatea! Vreau să mă angajez!!!

RÂS – PLÂNS

Într-o zi, la școală, doamna dirigintă
Vrea să converseze cu ai ei copii,
Ocolind subiectele ce știe că-i irită
Ș-atrăgându-le pe cele ce-i fac a zâmbi.

— Spuneți, cine anume știe ce e râsul?
Ce reprezintă oare, cum îl definiți?
Paralel cu el, suneți-mi și-opusul!
Văd mulți printre voi care îmi zâmbiți.

— Ai gura la urechi, spune-mi tu, Maria,
Ce știi, ce este râsul și al lui opus?
— Râsu-i starea bună de spirit, veselia
Și opusul lui este o stare de plâns!

— Spune a ta părere, elevul meu Loți:
Ce înseamnă râsul și al lui opus?
— Amândouă arată o stare de emoții:
Una e cu plus, cealaltă cu minus!

— Doamna dirigintă, râsul, starea hilară,
Ce-ncepe cu-n zâmbet, până la hohot,
Chiar isterie provocând, bunăoară,
Este opusul jalei, mâhnirii în clocot!

— Doamna dirigintă, eu spun și cunosc:
Ha ha ha, când scrii, este însuși râsul
Ah ah ah, de-ai scris, cuvântu-i pe dos
Profu-ți dă o notă de te-apucă plânsul!!

— Doamna dirigintă, sunt noul elev Doru,
Râsul, cum îl știu: ha ha ha, i-un drac,
Și opusul râsului este însuși amoru',
Răscolește adânc, e plăcere: ah ah ah!!!

ROMÂNUL NAUFRAGIAT

Ale zbaterilor valuri furioase, puternice,
L-anunță pe naufragiatul român Tudor
Că încă o navă prin dreptul lui va trece
Și-i va stârni, ș-aceasta, speranță și dor
De glia străbună, acel loc minunat,
Unde și-a lăsat familia, prietenii, amicii,
Acum trei decenii, când în larg a plecat
Și de atunci își târaie traiul singur, pe-aici,
În încercări grele, neliniști cumplite,
Ce l-au gârbovit pe această insulă pustie...
Însă de fiecare dată când o navă vede,
Inima-i tresaltă de speranță, bucurie.
Trăiește cu dorința de-a ajunge acasă,
Scăpând de pustiul ce l-a înconjurat,
Ce clipă cu clipă mai greu îl apasă,
Îi decimă sufletul ș-asa adânc zbuciumat...

Marinarul Tudor, observă cum în zare
Apare o navă și cum o barcă se apropie.
Un ofițer coboară, îi dă un teanc cu ziare,
Îl îmbrățișează și îi spune cu emoție:

— Al meu Căpitan, m-a însărcinat, bunăoară,
Să-ți spun că vrea să le citești neaparat
Din scoarță în scoarță, să vezi ce-i în țară
Și-apoi să-l anunți dacă vrei să mai fii salvat!!!